

וריאציות על ציוצי להק קורבנות

1.

הַחֶשֶׁשׁ הוּא

שְׁמָא יִשְׁנֹו

וְיִשְׁנֹו הָאֲסוּנוֹת.

מְעוֹלָם לֹא יִדְעֵנוּ יוֹם בְּהִיר.

הַחֶשֶׁשׁ הוּא

שְׁמָא נֶאֱבַד תְּחוּשַׁת הַהֶלֶם

גְּדֵל הַהֶלֶם

שְׁמָא נִרְדָּם

שְׁמָא נִתְבַטַּל

שְׁמָא לֹא יִפְתִּיעֵנוּ הָאֲסוֹן

שְׁמָא לֹא נִדְעָזַעַ

שְׁמָא נִתְרַגַּל

שְׁמָא לֹא יִבְהִיל אוֹתֵנוּ

וְלֹא יִכְעִיס אוֹתֵנוּ שְׁפָף־דָּם

הֶרֶג אָדָם

אֹי לֹו לְעוֹמֵד מוֹל הַקְּנָה

וְאֹי לֹו לְעוֹמֵד מֵאֲחוּרֵי הַקְּנָה

כִּי עִם הַקְּרִבֹן הַנְּשַׁפֵּף דָּמוֹ בְּחוּצוֹת

הוֹרֵג הַיֹּרֵה אֶת מִצְפּוֹנוֹ

מִצְפוֹן הָאָדָם.

.2

היא היתה שלנו

ובתוכנו

בתחלה

בה צמחתי על שרשי התאנה והזית.

בפעמת הגפן זרמתי

בירק העלש והועתר

בריח גיחוח הפיגם

בנשימת היסמין.

אצתי רצתי בתוך הקוצים

באוג ובענבר

כמהל החיים.

אני והעונות

אני העונות.

אני והאדמה

אני האדמה:

אדמה ואדם

אני הדשן

הזרעים

והפרי

מבקשים שלא אהיה אלא דשן

שאהיה רק...

שלא אהיה.

אמרה מגדת העתידות

ברחם דמעה תולד

תלוי בשלית האסון

לבושה תפור בעופרת

אתה חי ברוח שבין דקירה לדקירה

ומרחף מעל שפת הישועה.